

Súd: Okresný súd Skalica
Spisová značka: 7C/749/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714206120
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Buľubaš
ECLI: ECLI:SK:OSSI:2015:6714206120.1

Uznesenie

Okresný súd Skalica vo veci navrhovateľky: Q. J. Š., G.. Š., B.. XX.XX.XXXX, O. X. Š. XXXX/XX, XXX XX U., t.č. bytom X. X/XX, XXXX A., G., štátna občianka SR proti odporcovi: K. J., B.. XX.XX.XXXX, O. X. V. O. XXX, XXX XX V. O., t.č. bytom L. X, U. X/XXX, XXXX Q., G., štátny občan ČR, o určenie výživného navrhovateľke, takto

rozhodol:

Súd vyhlasuje, že nemá právomoc na konanie vo veci určenia výživného pre navrhovateľku Q. J. Š., G.. Š., B.. XX.XX.XXXX voči odporcovi K. J., B.. XX.XX.XXXX.

Súd konanie zastavuje.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľka podala dňa 24.03.2014 na Okresný súd Skalica návrh na určenie výživného manželke. Svoj návrh odôvodnila tým, že manželstvo s odporcom uzatvorili dňa 27.08.2011 pred Miestnym úradom Bojnice a z manželstva sa im dňa 04.02.2012 narodila mal. I. S.. Uviedla, že s odporcom nežije v spoločnej domácnosti po nezhodách a zásahoch polície, bola nútená sa zo spoločného bytu odsťahovať, nakoľko byt bol od zamestnávateľa manžela. Manžel ju fyzicky napadol a neprispieva na jej výživu ani na výživu mal. dcéry. Pracuje ako džokej v G. s mesačným zárobkom cca 1800 eur. Navrhovateľka výživné žiadala vo výške 300 eur mesačne.

Zo spisu tunajšieho súdu sp. zn. 6P/51/2014, predmetom, ktorého bol návrh na rozvod manželstva podaný navrhovateľkou dňa 3.3.2014 a zo spisu sp. zn. 6P/68/2014, predmetom, ktorého bol takisto návrh na rozvod manželstva avšak podaný odporcom dňa 20.3.2014 súd zistil, že ich spoločné posledné bydlisko bolo v G. P. Q. XXXX, T. G. L. X, U. X/XXX. Navrhovateľka sa dňa 27.02.2014 aj s maloletou odsťahovala zo spoločnej domácnosti, pričom adresa jej pobytu je naďalej v G.. Maloletá sa narodila v G. P. T.. V G. sú navrhovateľka aj maloletá sociálne zdravotne poistené, je nahlásená na H. X. ako uchádzačka o zamestnanie. Od septembra je maloletá zahlásená do škôlky vo A.. Adresa ich pobytu je X. X/XX, A. XXXX. Súd ďalej zo spisu zistil, že odporca pracuje v G. ako profesionálny jazdec. Konania sp. zn. 6P/51/2014 a sp. zn. 6P/68/2014 boli zastavené z dôvodu nedostatku právomoci slovenského súdu vo veci konať.

Podľa § 103 O. s. p., kedykoľvek za konania prihlíada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1. O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov, alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi

vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Nakoľko ide o konanie s cudzím prvkom, musel súd riešiť otázku právomoci slovenských súdov na konanie. Pre posúdenie otázky právomoci súdov na konanie je potrebné vychádzať z ustanovení Nariadenia Rady (ES) číslo 4/2009 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti.

Podľa článku 1 (rozsah pôsobnosti) Nariadenia Rady (ES) č. 4/2009 z 18. decembra 2008 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a o spolupráci vo veciach vyživovacej povinnosti (ďalej len „Nariadenie“), toto nariadenie sa vzťahuje na vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu z rodinných vzťahov, príbuzenstva, manželstva alebo švagrovstva.

Podľa článku 3 Nariadenia v členských štátoch je právomoc vo veciach vyživovacej povinnosti daná:

- a) súdu podľa miesta obvyklého pobytu povinného, alebo
- b) súdu podľa miesta obvyklého pobytu oprávneného, alebo
- c) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o osobnom stave, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov, alebo
- d) súdu, ktorý má podľa svojho právneho poriadku právomoc konať o rodičovských právach a povinnostiach, ak vec týkajúca sa vyživovacej povinnosti je spojená s týmto konaním, pokiaľ sa táto právomoc nezakladá výlučne na štátnej príslušnosti niektorého z účastníkov.

Podľa článku 10 Nariadenia ak sa začalo konanie na súde členského štátu vo veci, v ktorej nemá podľa tohto nariadenia právomoc konať, súd aj bez návrhu vyhlási, že nemá právomoc.

Pojem "obvyklý pobyt" v zmysle nariadenia č. 2201/2003 treba vykladať tak, že mu zodpovedá miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia sa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel treba vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu.

Z vyššie uvedeného je zrejmé, že navrhovateľka aj odporca žijú a bývajú v G., odporca tu pracuje, navrhovateľka je tu vedená ako uchádzačka o zamestnanie, navrhovateľka a maloletá sú v G. sociálne zdravotne poistené. Maloletá je od septembra zhlásená do škôlky v G.. Posledné spoločné bydlisko manželov bolo v G. v Q., T. G. L. X/XXX XXXX, kde naďalej býva odporca. Navrhovateľka býva s maloletou na adrese X. X/XX, XXXX A., G.. Z uvedených skutočností vyplýva, že v čase podania návrhu na súd obvyklým pobytom navrhovateľky aj odporcu je G.. V zmysle čl. 3 ods. 1 písm. a), písm. b) Nariadenia vo veciach vyživovacej povinnosti majú právomoc konať súdy G.. Manželia nemajú ani spoločné štátne občianstvo. Ani z jedného princípu uvedeného v citovanom článku nie je možné odôvodniť právomoc súdu Slovenskej republiky.

Z uvedeného vyplýva, že predmetný spor nespadá pod právomoc slovenského súdu. Z tohto dôvodu tunajší súd nemá právomoc vo veci konať, túto právomoc má súd iného členského štátu (G.), a preto v zmysle Čl. 10 Nariadenia súd vyhlásil, že nemá právomoc. Súd v Slovenskej republike nemôže postúpiť vec príslušnému súdu v G., v tomto prípade sa jedná o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania pre ktorý súd nemôže v konaní pokračovať, a preto konanie zastavil.

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1. písm. c/ a nepriznal žiadnemu účastníkovi náhradu trov konania, nakoľko bolo konanie zastavené.

Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, dvojmo.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).